

חגית סבג

חמישה שירים

היום הזה

התעוררתי משנה כמו
 מטביעה,
 כך וכך ימים שלא,
 כך וכך ימים שבלי.
 אני יודעת,
 הכל עובר
 במקהלת הנושמים,
 יסורי אהבה,
 אני לא יכולה שלא
 לצחוק עלי,
 כלי צועק-בוכה בין קטעי השירה.
 הכל עובר במקהלת הנושמים,
 אני יודעת,
 חולפת גם העין המשגיחה,
 שהיתה בעדי אתמול,
 שנבחרתי,
 היום חדלה מהשגחתה.
 הרחקה מארץ אהבה,
 כבר ידעתי,
 ושהכל עובר

ומכאֹכִי בְדוֹד שׁוֹב כָּאֵן,
 בְּנֵי בַיִת,
 לֹא אֶהְבֶּה. הַיּוֹם הַזֶּה
 קָשָׁה בְּמִיָּחָד,
 אֲנִי מְקַנְאֵת בְּזִקְנָה מְעֻשָּׁנָה
 עַל סִפְסָל בְּמִגְרֵשׁ הַמְשֻׁחָקִים.

אני באנשים

אֲנִי בְּאֲנָשִׁים,
 מְעֻשָּׁנִים בִּיחִידוֹת בְּרָחוֹב,
 מִתְנַדְנָדִים,
 כְּתַפֵּי כְּבֻדוֹת מְעֻלֵי
 שִׁכְחָה.

אֲנִי בְּנֶהְגִים,
 טְרוּפֵי דֶרֶךְ
 בְּנִתְיָבִי תַחְבוּרָה צְבוּרִית,
 בּוֹרַחַת מִמְשֻׁטָּרָה.

אֲנִי בְּחֻשׁוּדִים
 בְּהַפְנִיַת עֶרְף לַחֵם, לַמַּיִם
 עוֹלֵי פֶתֶאֱם בְּלֵב.

אֲנִי בְּתוֹלְשִׁים
 אֶת צֶלֶם מְצַלְמֵם,
 נָחָה עַל כְּאָבִי.
 לֹא אֲשַׁתְקֵם מִן הַקְרִיעָה

וְאוֹסִיף לְהַתְלִשׁ
 בְּעוֹד כְּאֵב
 וּלְהַשְׁרִיף מֵאַחֲוָרִי,
 שֶׁהַפְקָרְתִּי בְּלִי
 אֶהְבֶּתְךָ.

נפלי גורל

בְּזֵ-אֶהְכָּה
רְדוּם לְפָנַי,
עֲרָה אֲנִי
הַפְקֵר.

מָה כָּבֵר יְכַלְתִּי לְהַגִּיד לָךְ
רְדוּם:

בַּת פְּלוּנִי – לְפְלוּנִי,
כֶּךָ נְחַתְךָ גּוֹרֵל
וְנַפְנָה לוֹ עֲרָף?

אֲנָשִׁים מְשֻׁנִּים אֲנַחְנוּ

לְהַחֲלִיף מְנַת גּוֹרֵל
בְּגִזְרָה.

בחדר הזה

אָכִיב אָדָם בְּפֶתַח,
עוֹד לֹא שָׁבַעְתִּי מֵהִטְפָּטוֹף,
בְּקֶצֶב צְעָדִים שְׁלֶךְ
נִכְנָס

כְּמוֹךְ,

בְּוִיִּדִים מִתְּפַקְעִים
לְחֹדֵר.

עַד מְתִי בְּחֹדֵר הַזֶּה

בְּהַכָּרָה שְׁבוּרָה

גַּע דַּע אֶ-נָּא.

מְשֻׁנָּה אֶהְכָּה לְגַבְר
נְפַקֵּר.

זמן צוחק

זמן צוחק נגדנו,
 עושה אותנו גזעים
 עקשים,
 חדורי שרש
 אבל מיסרי גדיעה.
 לא נזוז ממקומותינו.

לא זכור לי שזה היה
 מפרש כל-כך, שנבצר.
 לא זכורה לי הלחצות כזאת, ברוחה,
 חזרה לפקעותינו.
 גם תמהון מכה בי,
 על שרשיות מתחדשת
 בחלקה פרטית.

אני מציעה לך אהבה,
 שוב.

גדם איננו פצע פאר,
 אני מציעה לך
 דברמה חמרי, צהבהב,
 יומיום עמלני.

לך יש כח עמידה.
 חייך ימי-חג, עונה לא שבורה
 בהשביעה אותי
 לא לעורר,
 עד עת מצא, עד שתחפץ.

אבל אינה רואה?
 שעוטר-ריק,
 ימי-בלי,

זמן
 הולך לפנינו ולא מישר.